

STJÓRNARTÍÐINDI B 1 – 1995

3. janúar 1995

1

Nr. 1

AUGLÝSING

ríkisskattstjóra nr. 3/1995 um skattmat í staðgreiðslu
á árinu 1995.

1. Inngangur

Samkvæmt 5. gr. laga nr. 45/1987 um staðgreiðslu opinberra gjalda teljast fríðindi og hlunnindi, svo sem fatnaður, fæði húsnæði og afnot bifreiða, til launa sem reikna skal staðgreiðslu af. Samkvæmt 116. gr. laga nr. 75/1981 um tekjuskatt og eignarskatt skal ríkisskattstjóri meta hlunnindi til verðs.

Með tilvísun til áðurnefndra lagagreina metur ríkisskattstjóri eftirtalin hlunnindi, sem veitt verða á árinu 1995, þannig til verðs sem staðgreiðsla reiknast af:

2. Bifreiðahlunnindi

2.1. *Endurgjaldslaus afnot launamanns*

Endurgjaldslaus afnot launamanns af fólksbifreið, skutbifreið (station) eða jeppabifreið, sem launagreiðandi hans lætur honum í té til fullra umráða, skulu metin launamanni til tekna, miðað við afnot í heilt ár, með hliðsjón af verði og aldri bifreiðarinnar og skal miðað við verð á síðustu árgerð eins og það var 31. desember 1994.

Af bifreið sem tekin var í notkun á árunum 1993 og 1994, eða tekin verður í notkun á árinu 1995, skal meta hlunnindi til tekna sem 20% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir, sjá 2.2. Af eldri bifreið skal meta hlunnindi til tekna sem 15% af kostnaðarverði bifreiðarinnar eins og það er skilgreint hér á eftir. Eigi skiptir máli í þessu sambandi hver upphaflegur eigandi bifreiðarinnar var. Bifreið sem flutt var inn notuð telst hafa verið tekin til notkunar á því ári þegar hún var framleidd.

2.2. *Kostnaðarverð*

Kostnaðarverð er í þessu sambandi skilgreint sem staðgreiðsluverð samkvæmt verðlista á sams konar bifreið nýrri frá bifreiðaumboði af síðustu árgerð, að meðtöldum kostnaði vegna hvers konar auka- eða sérútbúnaðar. Sé eigi unnt að ákveða matsverð með þessum hætti vegna þess að síðasta árgerð er eigi til sölu og eigi unnt að fá upplýsingar um verð á henni skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum. Einnig skal miða við verð á sambærilegum bifreiðum ef sú bifreið sem meta þarf er eigi lengur á markaði. Hafi launamaður greitt hluta af verði bifreiðar

skal lækka verð bifreiðarinnar til hlunnindamats um þá fjárhæð sem launamaðurinn sjálfur greiddi.

2.3. *Mánaðarleg hlunnindi*

Mánaðarleg hlunnindi teljast 1/12 af hlunnindum reiknuðum skv. 2.1. og 2.2. Hafi launamaður aðeins haft afnot af bifreið hluta af mánuði skulu bifreiðarhlunnindi hans metin í réttu hlutfalli við þann dagafjölda í mánuðinum sem hann hafði afnot af bifreiðinni. Sömu aðferð skal beitt við mat á hlunnindum ef skipt var um bifreið þannig að launþegi hafði afnot af fleiri en einni bifreið í sama mánuði.

2.4. *Afnot takmörkuð við ákveðinn kílómetrafjölda*

Séu endurgjaldslaus afnot launamanns takmörkuð við ákveðinn kílómetrafjölda þannig að hann greiði launagreiðanda sínum fyrir ekna kílómetra umfram umsamið hámark skal reikna honum full mánaðarleg hlunnindi til tekna uns umsömdu hámarki aksturs er náð. Eftir þau tímamörk skal draga greiðslu launamanns frá fjárhæð mánaðarlegra hlunninda og falla þau niður sé greiðsla launamanns jafnhá þeim.

2.5. *Launamaður tekur þátt í rekstrarkostnaði*

Greiði launamaður eldsneytiskostnað (og smurningu) bifreiðar sem hann hefur til fullra umráða frá launagreiðanda sínum skal lækka hlunnindamat um 4 prósentustig, þ.e. í 16% eða 11% eftir aldri bifreiða. Greiði launamaður einnig annan rekstrarkostnað bifreiðar en eldsneytiskostnað má lækka hlunnindamat um fjárhæð þess kostnaðar, enda afhendi launamaður launagreiðanda sínum kvittanir frá þriðja aðila fyrir slíkum kostnaði og fái hann ekki endurgreiddan. Eigi má telja kostnað við eðlilega umhirðu á bifreiðinni, svo sem þvotta og bónun, með í slíkum kostnaði og eigi heldur sektir sem af akstri launþegans hljótask.

2.6. *Endurgjald fyrir afnot*

Greiði launamaður launagreiðanda sínum endurgjald fyrir afnot af bifreið launagreiðanda, sem lægra er en hlunnindamat samkvæmt þeim reglum sem að framan er lýst, skal mismunurinn teljast launamanni til tekna.

2.7. *Hlunnindamat vegna takmarkaðra afnota launamanns*

Hafi launamaður bifreið frá launagreiðanda sínum sem honum er heimilt að nota utan vinnutíma að takmörkuðu leyti skal meta slík takmörkuð afnot til hlunninda launamanns. Takmörkuð afnot eru eingöngu akstur milli heimilis og vinnustaðar og tilfallandi og einstök afnot. Sé um frekari afnot að ræða telst launamaður hafa full umráð bifreiðar skv. 2.1.

Gögn um takmörkuð afnot skulu greinilega færð og vera aðgengileg skattýfirvöldum hvort sem er í bókhaldi launagreiðanda eða hjá launamanni.

Takmörkuð afnot skal meta launamanni til hlunninda á gildandi kílómetragjaldi á hverjum tíma sem nú er kr. 33,50 pr. ekinn km.

3. Ökutækjastyrkir

3.1. Almenn

Samkvæmt 3. gr. reglugerðar nr. 591/1987 um laun, greiðslur og hlunnindi utan staðgreiðslu skal ríkisskattstjóri meta endurgreiddan kostnað til launamanns, vegna afnota launagreiðanda af bifreið hans, sem halda má utan staðgreiðslu.

Með tilvísun til áðurnefndrar reglugerðargreinar metur ríkisskattstjóri endurgreiddan bifreiðakostnað sem halda má utan staðgreiðslu á árinu 1994 þannig:

3.2. Mat á kílómetragjaldi innan viðmiðunarmarka

Mat samkvæmt ákvæðum 1. mgr. 3. gr. reglugerðarinnar, þ.e. á kílómetragjaldi innan viðmiðunarmarka:

Fyrir	1 - 10.000 km	kr. 33,50 pr. km.
"	10.001 - 20.000 km	" 29,95 pr. km.
"	20.001 - >	" 26,45 pr. km.

Þar eð kílómetragjald er lægra fyrir akstur umfram 10.000 km þarf launagreiðandi að fylgjast með heildarakstri launamanna í hans þágu.

Fái launamaður greitt kílómetragjald sem miðast við "sérstakt gjald" sem Ferðakostnaðarnefnd ákveður, má hækka viðmiðunarfjárhæðir fyrir 1 - 10.000 km akstur um kr. 5,10 pr. km og um kr. 15,55 pr. km miðist kílómetragjaldið við "torfærugjald" sem Ferðakostnaðarnefnd ákveður einnig. Fyrir akstur á bilinu 10.001 - 20.000 km má hækkun vegna sérstaks gjalds nema kr. 4,60 pr. km en kr. 13,95 pr. km vegna torfærugjalds. Fyrir akstur umfram 20.000 km má hækkun vegna sérstaks gjalds nema kr. 4,00 pr. km en kr. 12,30 vegna torfærugjalds, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir því að forsendur fyrir greiðslu sérstaks gjalds og torfærugjalds séu uppfylltar.

3.3. Skilyrði fyrir heimild til frádráttar

Um heimild til frádráttar gilda almennar reglur um frádráttarbærni kostnaðar við akstur bifreiðar launþega vegna aksturs í þágu launagreiðanda, sbr. skattmat ríkisskattstjóra. Einungis er frádráttarbær sá sannanlegi kostnaður sem launþegi hefur orðið fyrir vegna rekstrar ökutækis hans.

3.4. Sönnun akstursþarfar

Þeir aðilar sem hyggjast gera kröfu um að fá kostnað dreginn frá ökutækjastyrk sem þeir fá greiddan á árinu 1995 þurfa frá byrjun þess árs að færa akstursdagbók eða akstursskýrslu þar sem skráð er hver ferð í þágu launagreiðanda, dagsetning, ekin vegalengd, aksturerindi, nafn og kennitala launamanns og einkennisnúmer viðkomandi ökutækis, sbr. reglugerð nr. 490 frá 28. desember 1992. Skal færa þessi gögn reglulega og skulu þau vera aðgengileg skattyfirvöldum þegar þau óska þess.

4. Greiðslur vinnuveitenda á kostnaði launþega þeirra við ferðir til og frá vinnu

Allan kostnað launþega við ferðir til og frá vinnu á venjulegan vinnustað þeirra ber að telja persónuleg útgjöld þeirra. Greiði vinnuveitandi þeirra þennan kostnað að öllu leyti eða að hluta skal því telja þau persónulegu útgjöld sem þannig sparast launþega staðgreiðsluskýldar tekjur hans.

Greiði vinnuveitandi ferða- eða flutningskostnað til launamanns síns liggur hin skattskylda fjárhæð fyrir og þarf því ekki að meta hana sérstaklega. Sjái vinnuveitandi launamanni fyrir ókeypis flutningi milli heimilis og vinnustaðar verður að meta hina skattskyldu fjárhæð. Á svæðum þar sem almenning svagnar ganga skal þá miða hina skattskyldu fjárhæð við fargjöld með þeim á hverjum tíma. (Á Stór-Reykjavíkursvæði er eðlilegt að miða þessa fjárhæð við kostnaðarverð mánaðarkorta sem nú nemur kr. 2.900.) Verði ekki miðað við fargjöld með almenning svögnum skal hafa til hliðsjónar fargjöld með áætluðum bifreiðum á hverjum tíma við mat á skattskyldri fjárhæð.

5. Dagpeningar - ferðapeningar

5.1. *Dagpeningar erlendis*

Samkvæmt 2. mgr. 6. gr. reglugerðar nr. 596/1987 um laun, greiðslur og hlunnindi utan staðgreiðslu skal ríkisskattstjóri meta fjárhæð dagpeninga sem launamaður fær greidda vegna ferða sinna á vegum launagreiðanda og halda má utan staðgreiðslu. Mat á fjárhæð slíkra dagpeninga til greiðslu á gistingu, fæði og fargjöldum frá og að flugvöllum og öðrum sambærilegum fargjöldum erlendis verður sem hér segir:

Almennir dagpeningar:

		Gisting	Annað
Svíþjóð	SDR	84	77
New York og Tokyo	SDR	97	64
Annars staðar	SDR	71	83

Dagpeningar vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa:

Svíþjóð	SDR	54	50
New York og Tokyo	SDR	63	41
Annars staðar	SDR	46	53

Sé dvalist skemur en 3 vikur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga.

Sé dvalist 3 vikur eða lengur á sama stað skal draga frá fulla almenna dagpeninga fyrstu vikuna en síðan þjálfunar-, náms- eða eftirlitsdagpeninga, sbr. þó næstu málsgrein.

Fari dvöl erlendis vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa fram úr 3 mánuðum skal frádráttur vegna þjálfunar-, náms og eftirlitsdagpeninga lækka um fjórðung þann tíma sem dvalið er lengur en 3 mánuði.

5.2. *Dagpeningar innanlands*

Mat samkvæmt 2. mgr. 6. gr. reglugerðar nr. 591/1987 á dagpeningum innan viðmiðunarmarka til greiðslu á gistingu og fæði innanlands:

Gisting og fæði í einn sólarhring	kr.	7.150
Gisting í eina nótt	"	3.650
Fæði hvern heilan dag, minnst 10 tíma ferðalag	"	3.500
Fæði í hálfan dag, minnst 6 tíma ferðalag	"	1.750

Varðandi skilyrði fyrir því að heimilt sé að fella dagpeninga, sem greiddir eru samkvæmt framangreindri viðmiðun, undan staðgreiðslu er vísað til þeirra skilyrða sem um það eru sett í áðurnefndri 6. gr. reglugerðar nr. 591/1987.

5.3. *Dagpeningar umfram 30 daga*

Fái launamaður greidda dagpeninga fyrir 30 daga eða fleiri á árinu 1995 skulu viðmiðunarmörk hér að framan lækka um kr. 709 fyrir hvern dag umfram 30 daga. Gildir það bæði varðandi almenna dagpeninga erlendis, dagpeninga vegna þjálfunar, náms eða eftirlitsstarfa og dagpeninga innanlands.

6. **Fæðishlunnindi, fæðispeningar**

Fullt fæði, sem launagreiðandi lætur launamanni í té endurgjaldslaust, skal metið honum til tekna og af því reiknast staðgreiðsla sem hér segir:

Fyrir fullt fæði, fullorðins 709 kr. á dag

Fyrir fullt fæði barns, yngra en 12 ára 569 kr. á dag

Fyrir fæði að hluta (ein máltíð) 284 kr. á dag

Láti launagreiðandi launamanni í té fæði á lægra verði en skattmat ríkisskattstjóra segir til um skal telja mismuninn tekjur launamanns og reikna af honum staðgreiðslu.

Af fjárhæð fæðisstyrks (fæðispeninga) í stað fulls fæðis eða fæðis að hluta ber að reikna staðgreiðslu að fullu.

Af öllu fæði, sem fjölskyldu launamanns er látið í té endurgjaldslaust hjá launagreiðanda hans, svo og fjárhæð fæðisstyrkja (fæðispeninga) sem launamanni er greidd frá launagreiðanda hans vegna fjölskyldu launamannsins, ber að reikna staðgreiðslu á sama hátt.

Af sérhverjum öðrum fæðishlunnindum sem látin eru launamanni og fjölskyldu hans í té endurgjaldslaust, ber að reikna staðgreiðslu af kostnaðarverði.

7. Húsnæðishlunnindi

Endurgjaldslaus afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi lætur launamanni sínum í té, skulu metin launamanni til tekna og af þeim reiknuð staðgreiðsla sem hér segir:

Fyrir ársafnot reiknast 2,7% af gildandi fasteignarmati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar. Fjárhæð þessi skiptist hlutfallslega á greiðslutímabil miðað við tímalengd þeirra.

Hafi launamaður afnot íbúðarhúsnæðis, sem launagreiðandi hans lætur honum í té gegn endurgjaldi sem er lægra heldur en 2,7% af gildandi fasteignarmati íbúðarhúsnæðisins (þ.m.t. bílskúr) og lóðar, skal meta launþega mismuninn til tekna og reikna af honum staðgreiðslu eftir því sem hlutfall greiðslutímabils segir til um. Af þeim hluta orkukostnaðar launamanns sem launagreiðandi hans greiðir skal reiknuð full staðgreiðsla.

Af endurgjaldslausum afnotum launamanns á orku (rafmagni og hita) skal staðgreiðsla reiknuð af kostnaðarverði.

Af húsaleigustyrk, sem launagreiðandi greiðir launamanni sínum, ber að reikna staðgreiðslu að fullu.

Fylgi starfi launþega kvöð um búsetu í húsnæði, sem vinnuveitandi lætur honum í té, er skattstjóra heimilt að lækka mat húsnæðishlunninda með hliðsjón af ákvæðum 5. gr. reglugerðar nr. 334/1982 við álagningu opinberra gjalda á næsta ári eftir staðgreiðsluár, svo sem verið hefur.

Eigi skal meta launamanni til hlunninda afnot af húsnæði í verbúðum eða vinnubúðum þar sem launamaður dvelur um takmarkaðan tíma í þjónustu launagreiðanda.

8. Fatapeningar

Af fatnaði, sem ekki telst einkennisfatnaður, skal reikna staðgreiðslu af kostnaðarverði.

Eigi skal reikna launamanni til tekna nauðsynlegan hlífðarfatnað sem launagreiðandi afhendir honum til afnota við störf í þágu launagreiðandans. Af greiðslum launagreiðanda til launamanns til kaupa á fatnaði skal hins vegar ávallt reikna staðgreiðslu af allri greiðslunni.

Reykjavík, 3. janúar 1995.

Garðar Valdimarsson ríkisskattstjóri.